ШКОЛСКО ЗВОНО

ЧАСОПИС УЧЕНИКА И НАСТАВНИКА ОШ ,,ВУК КАРАЏИЋ " У ЖИТКОВЦУ

БРОЈ 10

јун, 2022

Драги читаоци.

Пред вама је још један број Школског звона. Покушали смо да обухватимо што више ваших радова, као и дешавања у нашој школи. И ове школске године били сте вредни и у најбољем светлу, представљали своју школу разним такмичењима, конкурсима и активностима. Уживајте читајући радове наших талентованих ученика. Пред вама су најлепши ликовни радови у које су ученици уложили много труда. Настављамо и даље са радом, да кроз игру и забаву учимо и да нижемо нове победе.

Садржај:

Реч уредника:.....2

Интервју са директором школе.....3

Успеси наших ученика.....5

Дечији радови 8

Догађаји у школи.....16

Интервју са педагошким асистентом.....24

Спортска секција.....25

Они вредно раде.....26

Ученик генерације 27

ШКОЛСКО ЗВОНО

часопис ученика и наставника

ОШ „ВУК КАРАЏИЋ“ - Житковац

година 10

број 10

јун, 2022.

Оснивач и издавач:

ОШ „ВУК КАРАЏИЋ“ Житковац

ШТАМПА:

ЗМАЈ, Алексинац

Уредник:

Бранка Виденовић,

проф. српског језика и књижевности

Ликовни уредник:

Ивана Мирковић,

проф.ликовне културе

Техничка обрада:

Даниел Петровић,

проф.информатике

Редакција:

Емилија Пешић, 7/1

Сташа Радисављевић, 6/1

Лена Миленковић, 6/1

Лана Крстић, 6/1

Софија Цветановић, 6/3

Елизавета Станисављевић, 6/3

Андрија Милић, 6/3

Теодора Џонић, 6/1

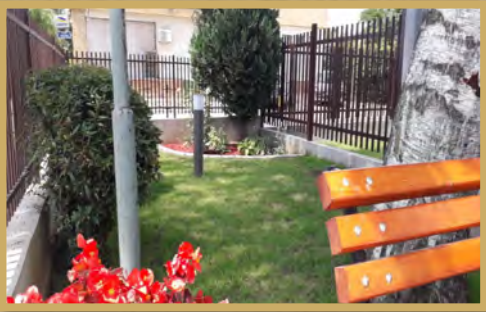

ИНТЕРВЈУ СА ДИРЕКТОРОМ ШКОЛЕ

Ближи се крај школске године. Какви су Ваши утисци о успешности реализације плана и програма васпитно-бразовног рада?

С обзиром на то да смо имали период короне делимично сам задовољан јер су највише на губитку били ученици.

У протеклом периоду сусретали смо се са многим проблемима око реализације наставе на даљину, која се спроводила усред ковид пандемије. Какви су Ваши утисци о успешности извођења такве наставе и шта је све предузето како би наставу пратила сва деца?

Највећи проблем смо имали са интернет везом код појединих ученика тако да нису у потпуности могли да прате онлајн наставу. Тај проблем смо делимично решили уз помоћ педагошког асистента који је посредовао између наставника и ученика. У периоду, када су ученици наставу похађали по групама, једна група је имала уживо часове, док се другој групи слао материјал преко платформе за учење. Мој општи утисак је да је непосредни рад са ученицима незамењив.

Примећујемо да је наш радни простор лепо уређен, да ли бисте нам укратко могли рећи на шта сте посебно поносни у вези са уређењем школе?

Ступањем на функцију директора моја мисија је била да првенствено свим ученицима омогућим потпуно одличан и адекватан простор за учење, без обзира да ли су деца у Житковцу, Нозрини, Прћиловици, Моравцу, Лужану или Горњем Сухотну, тако да данас свака од наших школа, матична и издвојена одељења, има фискултурну салу. Свака учионица има интернет и телевизор или пројектор, који су основни елементарни услови за рад. Имамо апсолутно реновирану фискултурну салу, скоро је направљена теретана и мултимедијална сала тако да једноставно задовољство ми је што сам све то одрадио јер ви као ученици то апсолутно заслужујете и у потпуности чувате све што је направљено.

Од почетка школске године у нашој школи је уведен продужени дневни боравак, можете ли нам рећи како су са његовим радом задовољни родитељи и деца?

Имао сам сазнања да су поједини родитељи своју децу водили у Алексинац зато што су оба родитеља била запослена, па нису у могућности да оставе на чување своју децу неком другом. То је превагнуло да кренем у ту причу. Уз помоћ људи из самоуправе успео сам да формирам две групе за ученике првог и другог разреда, тако смо од септембра кренули са продуженим боравком. Током 2021. године, простор некадашње кухиње у потпуности је адаптиран потребама продуженог боравка. Тренутно је у боравку око педесет ученика првог и другог разреда. По мојим сазнањима родитељи су презадовољни као и учитељи који раде.

Наши ученици су и ове године дали свој максимум у разним областима такмичења, да ли сте задовољни тим успехом и шта би још могло да се учини да би се тај успех побољшао?

Мислим да имамо веће успехе у односу на претходну годину. Разговарао сам и са наставницима о томе да ли им је нешто у раду са ученицима додатно потребно да би се побољшао успех ученика. Сви наставници су били задовољни оним што већ имају и нису ништа додатно тражили. Свакако, на крају школске године предстоји анализа успеха и резултата.

У којим све пројектима учествује наша школа и колико су они значајни за саме ученике као и за промоцију наше школе?

Ми смо средина која је сеоско-приградско подручје, имамо доста корисника социјалне помоћи тако да је учешће у сваком пројекту за нас веома значајно.

Имали смо око шест пројеката у последње три године. Сада тренутно учествујемо у два пројекта „Ка средњој школи“ и „Премошћавање дигиталног јаза“.

Да ли је у довољној мери остварена сарадња са друштвеном средином?

Јесте. Поприлично сам задовољан. Имамо одличну сарадњу са Месном заједницом и са председником Месне заједнице Житковца Иваном Марковићем. Поред тога имамо и коректну сарадњу са црквом, учествујемо у организацији дана Светога Саве.

Какве награде су предвиђене за најбоље ученике?

Моја жеља током прошле године је била да нађемо начин како ћемо наградити одличне ученике.

Од прошле године смо кренули са избором најбољих ученика и радника месеца, та пракса се и даље наставља.

Поред тога сваки одличан ученик биће награђен књигом.

Да ли је тешко бити директор?

Задовољство ми је што радим са децом, има периода када ми је стварно тешко, једноставно такав је посао. Највећи проблем током прошле године је било грејање. Ту смо имали доста проблема и на сваки начин смо покушавали да тај проблем решимо. Једноставно, када неко воли децу и када воли да ради са децом, онда је овај посао увек на крају добар и леп.

Разговор са директором водили:

Сташа Радосављевић

Емилија Пешић

Софија Цветановић

Успеси наших ученика

На општинском такмичењу у шаху су учествовали и ученици наше школе Матија Младеновић, Данило Момировић (учитељице Анђеле Стојановић) и Андреј Игић (учитељице Мирјане Бабић).

Ученик Матија Младеновић је освојио друго место и пласирао се на окружно такмичење, док су ученици Данило Момировић и Андреј Игић такође били високо пласирани.

На Општинском такмичењу из математике међу награђеним и похваљеним ученицима су и ученици наше школе:

Елизавета Станисављевић, ученица 6. разреда (наставница Јасмина Ђорђевић) освојила је друго место, Андреј Игић (учитељица Мирјана Бабић) и Михајло Томић (Мирјана Станојевић) ученици 4. разреда освојили су треће место. Ученица трећег разреда Софија Радовановић (Соња Митровић) такође треће место, док је Матија Младеновић ученик четвртог разреда (Анђела Стојановић) похваљен.

Сви ученици су се пласирали на окружно такмичење.

На Општинском такмичењу из српског језика и језичке културе ученик петог разреда Данило Николић (наставница Љиљана Богдановић) освојио је треће место и пласирао се на окружно такмичење.

Ученици који ће нашу школу представљати на Окружном такмичењу из математике:

Елизавета Станисављевић (наставница Јасмина Ђорђевић), Андреј Игић (учитељица Мирјана Бабић),Михајло Томић (Мирјана Станојевић) Софија Радовановић (Соња Митровић), Матија Младеновић (Анђела Стојановић)

На Општинском такмичењу из енглеског језика одржаном данас у ОШ “Свети Сава” у Суботинцу, ученици наше школе Лазар Вучић и Андреја Стевановић (наставница Вања Панов-Јанковић) освојили су треће место и пласирали се на окружно такмичење.

На Општинском такмичењу из руског језика Анђела Стојановић и Маша Јовчић освојиле су треће место и пласирале се на окружно такмичење (наставница Вера Рајковић).

На Општинском такмичењу из историје постигнути су следећи резултати:

Лана Крстић, (VI разред), прво место, Андрија Милић (VI разред), друго место, Василија Митић, (VI разред), треће место, Софија Цветановић (VI разред), треће место наставник Милан Петровић.

Бојана Алексић (VII разред), друго место (прво у општини), Нађа Бранковић (VII разред), треће место, Милица Митровић (VII разред), треће место наставник Милан Петровић.

Душан Живковић (VIII разред), друго место - наставник Милан Петровић

Сара Станојковић,(VIII разред), треће место - наставница Маја Нешић.

На општинском такмичењу Пажљивкова смотра, екипа првака наше школе освојила је друго, а екипа другог разреда четврто место.

Наставници Маја Нешић и Милан Петровић предводиће сјајне ученике који су се пласирали на Окружно такмичање из историје, а то су Лана Крстић, Андрија Милић, Василија Митић, Софија Цветановић, Бојана Алексић, Нађа Бранковић, Милица Митровић, Душан Живковић и Сара Станојковић.

На овогодишњем општинском такмичењу "Читалићи" учествовало је 219 ученика од првог до осмог разреда, а њих седморо је изборило пласман на републички ниво. Међу њима су и два ученика наше школе. То су ученици четвртог разреда учитељице Анђеле Стојановић

Данило Момировић и Матија Младеновић. Поред њих одличне резултате постигли су и следећи ученици:

Лазар Арсић (II разред), прво место (учитељица Нина Ранђеловић)

Милијана Ристић (III разред), прво место (учитељица Марина Стојановић)

Маша Перић (VI разред), друго место (наставница Бранка Виденовић)

Сара Станојковић (VIII разред), прво место

Анђела Стојановић (VIII разред), друго место

Љубица Миланов (VIII разред), треће место (наставница Данијела Миличић Ђошић).

У Алексинцу је 28, марта одржано атлетско такмичење за ученике трећег и четвртог разреда "Брзином до звезда". Ученици наше школе Кристина Михајловић, Тадија Станковић (4/1) и Константин Џонић (4/2), пласирали су се на републичко такмичење, које ће се јуна одржати у Београду.

Матија Младеновић за пласман на републичко такмичење у оквиру смотре "Читалићи" , учешће на Окружном такмичењу из математике и друго место на Општинском такмичењу у шаху. (учитељица Анђела Стојановић).

Милица Митровић, ученица седмог разреда, освојила је треће место на Окружном такмичењу из српског језика и књижевности. (наставница Мила Поповић)

Андреја Стевановић, ученик осмог разреда, освојио је друго место на Окружном такмичењу из енлеског језика. (наставница Вања Јанковић Панов).

Анђела Стојановић, ученица осмог разреда наше школе, освојила је треће место на Окружном такмичењу из руског језика и пласирала се на републичко такмичење. (наставница Вера Рајковић).

Милица Митровић, ученица седмог разреда, освојила је треће место на Окружном такмичењу из српског језика и књижевности. (наставница Мила Поповић).

Ово је тим наше школе који је освојио друго место на општинском такмичењу “Шта знаш о саобраћају” и пласирали се на окружно такмичење.

Илија Милићевић, прво место у "Ц" групи за дечаке

Анђелија Трајковић, друго место у "Ц" групи за девојчице

Катарина Богојевић, треће место у "Б " групи за девојчице. (наставник Зоран Стојановић).

Веома успешно Општинско такмичење из биологије и чак 10 ученика који су се пласирали на окружно такмичење:

Данило Николић (V разред), прво место, Николија Кованџић (V разред), друго место,

Урош Миловановић (V разред), друго место, Дејана Костић (V разред), треће место Илија Миленковић (V разред), треће место наставница Весна Миленовић

Андрија Кованџић (VI разред), прво место, Павле Милијић (VI разред), прво место, Елизавета Станисављевић (VI разред), друго место, Андрија Милић,(VI разред) треће место.

Окружно такмичење из биологије донело је нове успехе наших ученика.

Данило Николић (V разред), треће место наставница Весна Миленовић

Андрија Кованџић (VI разред), друго место

Елизавета Станисављевић (VI разред), треће место Андрија Милић (VI разред), треће место, Павле Милијић (VI разред), треће место

Милица Митровић (VII разред), треће место и пласман на републичко такмичење

наставница Весна Милановић.

Ученик осмог разреда Илија Милићевић освојио је друго место на Окружном такмичењу „Шта знаш о саобраћају".

На међународној смотри „Читалићи", категорија „Дигитални читалићи", ученица 7/1 одељења Емилија Пешић са менторима Бранком Виденовић, наставницом српског језика и књижевности и Милошем Петровићем, наставником информатике и рачунарства освојила је прво место филмом „Размишљања у тишини и самоћи - Исидора Секулић" у конкуренцији од 38 филмова из целе Србије. У филму је учествовала и Лана Крстић, ученица четвртог разреда. За исти филм освојена је специјална награда за сценарио на филмском такмичењу „Филмић".

Фудбалски тим наше школе предвођен наставником Бојаном Тодоровићем освојио је ПРВО место у мушкој конкуренцији на турниру који се први пут одржава у нашој општини - "Спортске игре младих - Кока Кола куп". Они ће представљати општину Алексинац на окружном такмичењу које ће се одржати 16. јуна у Петровцу на Млави.

У женској конкуренцији наша школа је заузела четврто место.

Честитамо свим ученицима који су учествовали, педагошком асистенту Наташи Петровић која је предводила женску екипу, а наставнику Бојану и његовом тиму желимо пуно успеха у даљем такмичењу .

Сарадња са Библиотеком „ Вук Караџић” Алексинац

Након успешно реализованог првог конкурса „Дигитални хербаријум нашег завичаја” у организацији Завичајног одељења библиотеке „Вук Караџић” Алексинац и Актива наставника биологије Алексинац и ове школске године учествујемо у организацији и реализацији наградног конкурса. Школске 2020/21.г..на конкурсу је учествовало 40 ученика ОШ” Вук Караџић“ у Житковцу. Награђени ученици наше школе били су: 1. месото Ива Здравковић, ученица одељења 8/1, 2. место Сара Станковић и Милица Костић ученикце одељења 8/4, 3. место Јована Ранђеловић и Наћа Ђорђевић 8/2, под менторством наставнице Весне Миленовић.

ДЕЧИЈИ РАДОВИ

Моја душа снива

Од малена имам неке своје снове, с времена на време они постају све озбиљнији, али без обзира на то, ја се још увек трудим да их остварим.

Што сам старија, све више размишљам о својој будућности, чиме желим да се бавим, где желим да живим, који аутомобил желим да возим. Мој сан је да се осамосталим и пропутујем свет. Желим да имам пуно новца, а да не морам да радим. Можда да будем позната и успешна спортисткиња. Већина мојих снова звучи детињасто, верујем да свој сан делим са неким дечаком или девојчицом из забавишта, али не престајем да верујем. Све што ми је потребно за остварење сна јесу вера и труд, вероватно и план. Лакше ми је да сањам о даљој будућности него ближој, јер знам да сам лења, а за остварење сна морам да уложим сав свој труд. Често размишљам о свим тим битним стварима док лежим у кревету у својој соби, али не предузимам ништа поводом остварења својих снова, већ само закључујем какав је овај свет. Схватам да пуно младих људи који су као ја, желе да промене свој живот, али немају мотивацију. Увидела сам да ми је сваки дан исти, сваки дан се изнова понавља, желим да променим то и често размишљам о томе, али онда поново проведем цео дан уз телефон док ми се обавезе нагомилавају. Па онда себе упитам: „Чиме заправо желим да се бавим?“ или „Коју средњу школу желим да упишем?“, а одговори су често: „Ни са чим.“ и „Ниједну.“ Онда добијем жељу да упишем неку средњу школу, али у другом граду, тај сан родитељи не подржавају. Онда размислим о томе зашто не желим да упишем ни једну средњу школу. Зато што је исцрпљујуће, зар школа не би требала да се представља деци на занимљив начин? Ја не научим ништа осим ако ме то нешто стварно не заинтересује, али већина наставника не размишља о томе, јер је очигледно велики број њих незадовољан својим животом и не труди се да унесе неку забаву у њега, већ да само заврши оно што мора. То је живот који ја не желим да живим, и то је мој сан. Желим да живим живот који ћу волети. Данашње друштво и народ ме је навело да мислим да ми је за то потребан новац, али можда није. Постоји само један начи да сазнам, да проверим.

Битно је наћи прави сан који желимо да остваримо, да немогуће омогућимо, али је најбитније да нађемо мотивацију за остварење сна. То је тежи део, зато је труд најбитнији, као и упорност.

Анђелија Трајковић,
8/3,
Житковац

Марко Краљевић и вила

Питали Марка Краљевића:“Који је јунак најбољи на свету?“ „Онај који презире смрт, а воли живот.“

Два пријатеља са копљима јурила преко Мироч планине, један Краљевић Марко, а други војвода Милош. Марку се приспавало, па рече Милошу да му пева или нешто прича, како не би заспао. Милош му одговори да би му певао, али је синоћ попио пуно вина са вилом Равијојлом, па му је запретила да ће га устрелити у грло и у срце ако га чује како пева. Марко му рече да се не плаши виле док је њега и његовог коња Шарца. Милош је имао лепши глас од виле Равијојле. Вила је то чула. Наљутила се и дошла до планине, запела у лук две стреле. Једном је погодила Милоша у грло, а другом у срце. Милош зајеца и позва Марка. Марко се тргне из сна и скочи на свог коња и појури вилу. Марко рече свом коњу ако стигне вилу да ће га златом украсити, ако не извадиће му оба ока и поломити све четри ноге.

Шарац је стигао вилу. Вила је видела да је у невољи, па је одлетела небу под облаке. Марко извади свој буздован и једним ударцем обори вилу на земљу. Марко је био добар, пустио је вилу да набере лековито биље и излечи ране Милошу. Кад је вила отишла својим другарицама, испричала им је шта је све претрпела од јунака Краљевића Марка, и да је једва остала жива.

„Онај ко није довољно храбар да ризикује, неће постићи ништа у свом животу. Тест храбрости није умрети, већ живети. И овај наш данашњи свет припада храбрима.“ Храброст је врлина на основу које људи у опасности чине племенита дела.

Вук Илић 6/3

Марко Краљевић у данашњем времену

Јунак велике снаге,Марко Краљевић,чува сећање на херојско доба. Он је неко ко оре царске друмове, укида свадбарину, пије уз Рамазан вино, побеђује јачег од себе и то признаје. Убрзо након погибије, 1395.године почео је да прераста у легенду. Неким чудом, једног дана, вила га пребаци седам векова у будућност. Своју причу у данашњем времену Марко започиње овако:

"Најпре свратих у једну трошну брвнару. Дочекала ме је грбава старица. "Ко си ти", уплашено ме упита. Кратко јој одговорих: "Марко Краљевић". Старица замахну својим дрвеним штапом, ја се окренух и наставих да бесциљно корачам крупним корацима. Дуго сам лутао сеоским друмовима и градским асфалтираним улицама. Био сам окружен необичним бетонским зградама. Све је много другачије. Челичне машине попут птица летеле су небом, а по путевима кретале су се лимене и металне. Прошапутах: "Бојим се ових чудотворних машина". Уместо на коњу, овог пута седам на мотору. Као будићи возач доживљавам осећај страха. Моје срце почиње да лупа,нога се тресе на квачилу. Сусретао сам многе пролазнике и пажљиво их посматрао. Били су другачије одевени. Њихове мајице, хаљине, блузе и панталоне биле су различитих боја и материјала. На ногама су имали неудобну платнену и кожну обућу. Чудним погледом су и они мене посматрали. Сигурно сам им личио на некаквог учесника неке позоришне представе, јер сам био обучен као у 14.веку. Затим свратих у једну приземну кућу. Помно сам ослушкивао откуцаје чудесне справе на зиду. Казаљке тог сата имале су облик стреле. Одликује их дугачка дршка и зашиљен врх. На полицу угледах и необичну справу. У том тренутку она запишта,а ја од страха бацих тај телефон. Онда прелистах и једну књигу која се налазила у близини. Сазнао сам да у школи деца читају песме о мени. Српски народ ме још увек памти. Примећујем да је интернет највећа предност данашњег модерног доба. Раније није било ометања звоном мобилног телефона, није било сурфовања по инстаграму и проверавања имејлова. Иако једва разумем како функционише модерна технологија, ипак успевам да прелиставам странице на таблету, не цимам се када зазвони мобилни телефон и запишти имејл на лаптопу. Постепено улазим у свет 21.века".

Теодора Џонић 6/1

Овај дечак зове се Пепо Крста

Овај дечак зове се Пепо Крста.
Он станује у последњој улици у великој каменој кући.
Његов тата велики је мајстор,вредан као мрав,
сваког дана са посла се враћа уморан сав,
за своју породицу он бори се као лав.
Овај срећни дечак зове се Крста Пепо,
од мајке Лизе и оца Хохохонда.
Па лепо.
И шта онда?
-Е,ту лежи цела ствар.
То јест,ту је оно што је лепо.
Џон Хохохонд изнад свега воли да загрли,
кад се у ноћ врати свог сина снажно пригрли.
А маленом Крсти очи засијају од среће
кад угледа у татиној руци за маму најлепше цвеће.
За мама Лизу радост већа и не постоји,
кад угледа свог Хохохонда да пред вратима стоји.
На кућноме прагу дочека га она,лепа као ружа,
па Хохохонд своје уморне руке ка њој пружа
и тада се најлепши осмех јави на Крстином лицу,
па пожели своме оцу Хохохонду добродошлицу.
Поред својих родитеља, као мало лане,
Пепо Крста проводи своје безбрижне дане.
Док под њиховим кровом љубав цвета и буја
Погледајте: дечак је весео ко песма славуја.
Е, такав је живот дечака Крсте Пепе.
Он у своме дому доживљава само тренутке лепе.

Теодора Џонић, 6/1

Некада давно постојало је једно краљевство којим је владао малени дечак Пепа Крста. Пепа је уствари био малени принц чији су родитељи били краљ и краљица. Прелепа мајка краљица била је добра жена и добра владарка, али тата краљ у почетку беше добар владар све док га зла вештица Шљивовица не зачара и од њега направи најгорег владара. Краљ не само да је био лош за своје краљевство, него су и његова жена као и његов син мали принц Пепа, били у сталном страху од његовог беса. У неким тренуцима је краљ био добар али кад год би га запоселе чини зле вештице претворио би се у монструма. Малени принц више није могао да трпи бол коју му је отац наносио и решио је да поклони пола свог краљевства оном ко успе да његовог оца ослободи злих чини зле вештице Шљивовице. Дечак је имао среће што је баш тада кроз њихово краљевство пролазио познати ловац на вештице чувени доктор Свезналић. Ниједна вештица му никад није умакла. Додуше, Шљивовицу је одавно јурио јер је правила проблеме и по другим краљевствима, а сада је била прилика да добије и добру награду ако је се реши. Решење је постојало. Иза седам брда, седам мора и седам планина на најдаљем месту на свету живео је један старац који је знао како уништити Шљивовицу. Доктор Свезналић се одмах упутио до старца јер је требало времена да стигне тамо. На самом улазу у старчеву колибу наишао је на препреку. Није могао до старца ако не реши загонетку. Али пошто је доктор био Свезналић није му био проблем да савлада прву препреку. У колиби га дочека старац који као да је очекивао доктора. Одавно је старчић знао да Шљивовица прави такве проблеме у народу. Имала је посебан рецепт за напитак који је свима помутио мозак, а краљу највише. Дуго се старац спремао за ово. Требало је само преправити њен рецепт па ће се уместо лошег напитка направити добар. Време кувања је било кључно и количина чаробног воћа које се мешало са шећером.

Када је добио нови рецепт, који је требало подметнути Шљивовици, доктор Свезналић крену да се враћа у краљевство малог принца. Старац ништа није тражио за узврат јер је и он због зле вештице остао без породице па је био срећан да је неко коначно среди сада када је пронађен начин. После три месеца дугог путовања доктор Свезналић вратио се у краљевство. Док је вештица спавала, заменио је рецепт за зли напитак и сада је само требало да чека. Свануло је ново, посебно јутро за Пепино краљевство. Када је вештица покушала да запоседне народ својим злим напитком, десило се чудо. Нови напитак је био толико добар да су и деца могла да га пију. Изазивао је смех и веселе а коначно је вратио осмех на лице и Пепином оцу. Сладак нектар сви су волели да пију. Отац је од њега постао добар човек, а Пепа је био срећан јер је коначно добио оца каквог сваког дете заслужује. Зла вештица Шљивовица и дан данас покушава да поново запоседне народ, али уз помоћ доктора Свезналића не успева. Надам се да се никада неће вратити ни у једно краљевство.

Андрија Кованџић 6/3

Па шта ако сам дете

Дете... па шта ако сам дете?
И ја волим да се забављам,
а не да ме не разумете,
па се као расправљам.

Дете треба овако, дете треба онако,
дете мора оно, дете мора ово,
а ја баш знам да треба овако,
и због чега желим оно.

Сви су некад деца били,
сањали су разне снове,
и своје су тајне крили,
неки старе, неки нове.

Па шта ако сам дете твоје,
и да свуда проблем вреба,
имам и ја нешто своје,
мени само игра треба.

Како мама може знати?
Ко је то њој тако рек`о?
Можда мама лоше схвати,
и разуме правило неко.

Када нешто мудро
кажем,
сви се чуде, сви ме хвале,
а кад хоћу да слажем,
тад се љуте, тад се жале.

Знам ја добро шта је здраво,
и шта требам стално јести,
велики сам ја заправо,
ја сам сада разред шести.

Зато дете треба бити,
насмејано сваког трена,
можда ћемо и схватити,
тад ће бити успомена.

Свако своју шансу има,
да буде баш добро дете,
али да вам кажем свима,
безбрижне ми године лете.

Андреј Стефановић 6/2

Бајка о Пепи Крсти

Некада давно у једном малом селу живео је један дечак по имену Пепо Крста. Његов отац је био продавац коња. Путовао је по земљи, куповао и продавао коње. Пепина мајка је била лепа попут Мона Лизе. Имала је јако мучан живот са Пепиним оцем. Морала је сама да васпитава Пепу и да се брине о свему. Пепин отац је много пио, био је бахат и тукао је Пепу, викао и разваљивао је то мало што имају. Једном се толико напио да је залутао у шуми. Љут на самог себе као и обично, пуцао је у небо и викао и проклињао шуму. Тако се пијан успавао поред једног дрвета. Шумска вила се јако разљутила на Хохохонда јер је узнемирио. Знала је она за њега од раније и сто пута му је опраштала али овог пута је решила да га казни. Претворила га је у магарца. Кад се Хохохонд отрезнио и видео вилу није се уплашио већ је кренуо да виче. Из његових уста речи нису излазиле већ само магареће рикање. Вила му је рекла да је то његова казна и да ће морати да служи и трпи викање других људи. Магарац Хохохонд је лутао шумом и нашао излаз из ње. Наишао је на кућу старог деде који је био још гори од Хохохонда кад је био човек. Чим га је деда видео везао му је конопац. Тако је постао дедин слуга. Деда га је товарио, изгладњиво, терао да носи и вуче и за другог као и за њега. Месец дана је магарац Хохохонд служио и таман када је био на граници од изнемоглости, једне ноћи појави се вила. Питала га је да ли му се свиђа магареће живот. Хохохонд је молио да га поново претвори у човека. Вила му је дала још једну шансу. Хохохонд је постао човек. Трчаши је отишао свом сину и жени Лизи. Потпуно се променио, радио је пуно, волео свог сина, играо се са њим. Помагао је својој жени.Никада више Хохохонд није пио, викао, тукао и уништавао домовину. Био је то веома добар човек. Куповао је и даље коње и препродавао, али је кући направио фарму магарца. Они су сви били лепо чувани и неговани. Од магарећег млека је његова жена правила разне ђаконије од којих је добро зарађивала. Пепа је постао срећно дете. Помагао је својој мајци и свом оцу у новом послу. Имао је све оно што имају и друга деца, на првом месту лепо и срећно детинство пуно љубави и весеља.

Павле Милијић 6/3

Путовање

Шта може бити боље него путовање? Не могу да замислим ништа боље. Много волим да путујем. Није битно куда идем већ да видим нешто ново. Када путујем, пуна сам енергије и емоција.

На путовањима учим неке стране речи, упознајем традицију других људи и начин на који они живе. За својих дванаест година нисам била много где, али сам била у Словенији, Италији, Хрватској и у Црној Гори. Словенија ме је одушевила својом лепотом и чистоћом. Словеници као људи су веома затворени и не мешају се у туђа посла, али су увекту да помогну и веома су љубазни. Италија није баш уредна, а Италијанци су веома занимљиви. Веома гласно причају и уз разговор машу рукама. у Црној Гори има море, па све остало није толико битно. За Хрватску не могу ништа лоше да кажем, али нисам ни одушевљена. Када путујем, волим да сликам природу, споменике, улице, зграде, музеје и остала места. Када гледам те фотографије сетим се лепих тренутака и осећам се као да сам поново тамо.

Када човек почиње да путује, он се мења јер на њега утичу нови догађаји, градови, људи, природа. Свет постаје све занимљивији и појављују се нови пријатељи.

Елизавета Станисављевић, 6/3

Путовање

Сви ми негде путујемо, одлазимо. Путовање је пре свега ради одмора, забаве и рекреације. Кад смо на распусту, ми маштамо о неким путовањима или одласцима са друштвом на екскурзију.

На тај начин упознајемо нове људе и нове пределе света. Свако путовање има свој почетак и крај. Понекад нам је жао што се то путовање завршило, али ништа није дуговечно.

Повешћу вас сада са мном да мало пропутујемо, упознамо нове људе, нове пределе, другачију културу и традицију. У овој авантури смо дошли у Републику Српску. Прво што сам сазнао о Босни, кад смо прешли границу, било је то да је гориво за кола дупло јефтиније него у Србији. Куће су биле збијене све док једног момента нису почеле да се разређују са ливадама и брежуљцима. У Босну ме је повела бака, а пошла је и моја сестра. Боравили смо у једном селу које се зове, Угљевичка Обријеж, код бабиних сестара и брата. Село је добило назив Обријеж због брда и брежуљака.

Следећег дана ме је зачудило што је код њих сладолед много јефтинији. Њихова традиција је била занимљива. Увек се седело до касно увече, пекао се роштиљ или прасе. Босанци су опуштени људи, ни за чим нису журили и све су постигли . Према нама су били дружељубиви, гостољубиви. Занимљиво је било то што је свака кућа била разграђена ,а то их је најмање бринуло. Могао сам кад год пожелим да уђем у туђе двориште. Ми смо се чак играли и по другим двориштима, а комшије су се радовале што смо посећивали њихова дворишта. Свуда су нас водили, на базене и у етно село. Тамо сам много шта видео и научио о босанској култури и о њеним обичајима. У главном граду Босне сам видео једну џамију која је за време бомбардовања била срушена, али су је муслимани поново изградили. Недалеко од те џамије био је манастир који посетио и дивио се босанском стилу градње манастира и цркава.

Док сам пролазио и разгледао град, увидео сам да они имају много цркава и манастира. На сваки десет километара налазила се црква. На крају смо стигли у Угљевик и одатле смо кренули ка Србији. Тада сам се мало растужио што морам да напустим ову прелепу земљу, али сам рекао себи да не треба бити тужан кад се путовање заврши , већ срећан и поносан на себе и на оно што сам научио на том путовању. Следеће године се поново путује и истражује.

Андрија Кованџић, 6/3

Одмор у Турској

До сада сам у иностранству био у Грчкој на мору и у Турској о чему ћу вам нешто више писати. Са оцем сам био у Турској у граду Једрене. Били смо код кума који тамо ради. Путовали смо возом четрнаест сати. Воз је путовао из Аустрије и у њему су били људи из Турске који тамо живе и раде. Ишли су кући у Турску на одмор. У том возу постоје вагони са креветима и вагон ресторан где може да се попије кафа и да се руча. Има чак и интернет. У том возу има теретних вагона. У њима се превозе аутомобили. Све ми је било занимљиво у возу. Кувар Мићко ме је заволео и правио ми је свакакве десерте. Пробао сам и турски специјалитет, али ми се није допао. Када смо стигли у Бугарску, било је баш касно и време за спавање. Особље нам је наместило кревете и показали су нам кабину. Превише ми се свидело јер је за мене то било нешто ново. Ујутру смо стигли у град и са кумом Брацом отишли у хотел, где он станује када је тамо. Хотел је био мали, али леп. Кум нам је помогао јер нисмо знали турски језик. Када смо се вратили, одмарали смо, а после смо шетали градом. Град је увече прелеп, и има пуно туриста. Били смо у ресторану и у тржном центру. Сутрадан смо обишли град и шетали поред језера. У парку су биле неке справе и вртешке којих нема код нас. Пробали смо њихову домаћу храну и колаче. Били смо у куповини гардеробе, јер су цене много јефтиније. Све ми свидело! Од тог града је турско и бугарско море удаљено 200км. Тамо сам био четири дана. Било је пуно џамија, пијаца, као на вашару. Жене су углавном носиле мараме. Било је пуно фонтана, које су увече светлеле. Били смо у зоолошком врту у коме има пуно врста животиња. Направили смо многе слике и купили доста сувенира. Видео сам како се аутомобили утоварују у воз. Пио сам доста турског чаја. Пошли смо рано да бисмо ујутру стигли у Ниш. У Бугарској смо устали рано јер смо морали да покажемо пасоше. Тамо сам ишао када сам завршио трећи разред. Следеће године би требало да идемо у Аустрију, у град Вилах. Нама се све ово допало, јер нас путовање не кошта. Ово ми се више свиђа, него на мору десет дана.

Богдан Нешић, 6/3

Најбоље за наше ученике

У нашој школи од 1.10.2021. почео је са радом Продужени дневни боравак. То је новина која је обрадовала многе наше малишане. Не би то било тако посебно да тамо не раде посебно добре и пуне љубави према деци учитељице Виолета Ђорђевић и Ивана. Загрљај на слици говори више од речи. Када смо питали малишане да ли им је лепо,једногласно су потврдно одговорили. Рекли су нам да им је ту лепше него на редовној настави,чак лепше него код куће. Са својим наставницама проводе креативно испуњено време. Много пажње посвећује се изради домаћих задатака, али и играма, физичким активностима, забави обележавању важних датума..

Посебно воле да играју фудбал, подједнако и девојчице и дечаци. Учитељица Виолета је истакла да је рад у продуженом боравку другачији од редовне наставе,треба све лепо да се осмисли,а малишани су под будним оком учитељица све док не оду на наставу или кући. У боравку су две групе ученика не долазе сви у исто време, него се прикључују када коме одговара. У дневном боравку деца имају оброк у 12 и 30 за обе групе. За наше учитељице је ово ново искуство и ништа им није тешко јер им деца дарују бескрајну љубав.

Снимили смо филм...

На међународној смотри „Читалићи", категорија „Дигитални читалићи", ученица 7/1 одељења Емилија Пешић са менторима Бранком Виденовић, наставницом српског језика и књижевности и Милошем Петровићем, наставником информатике и рачунарства освојила је прво место својим филмом „Размишљања у тишини и самоћи - Исидора Секулић" у конкуренцији од 38 филмова из целе Србије. У филму је учествовала и Лана Крстић, ученица четвртог разреда. Филм је награђен на још једном такмичењу „Филмић“, у Новом Саду, и добио специјалну награду за сценарио.

Милена Стефановић 8/2 (учешће на конкурсу Црвеног крста)

Дарко Младеновић 7/3

Теодора Павић 5/2

Николија Кованџић 5/1

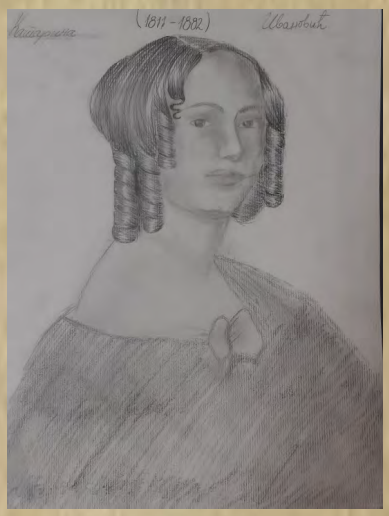

Катарина Ивановић 7/2

Сташа Радосављевић 6/1

Миона Милетић 7/1

Душан Живковић 8/4 (рад са конкурса Црвени крст)

Бојана Алексић 7/3(рад са конкурса Црвеног крста)

Анита Смиљковић 8/2(обележавање Дана деце оболеле од рака)

Софија Крстић 6/3

Андреј Стефановић 6/2

Ђорђе Џонић 5/3

Анастасија Младеновић 5/3

Сара Спасић 5/2 (рад са конкурса Црвеног крста)

Андрија Кованџић

Филип Савић 8/3

Милица Митић 7/2

Елизавета Станисављевић 6/3

Теодора Маринковић 7/2

Сташа Димић 8/4

ДОГАЂАЈИ У ШКОЛИ

Новогодишња бајка у продуженом боравку

Представа ученика I/1, I/2, II/1 и II/2 разреда из продужног боравка

Поводом Нове године, а у оквиру Дана отворених врата, ученици I/1, I/2, II/1 и II/2 разреда су 29. 12. и 30. 12. 2021.године извели представу „Новогодишња бајка“ . Радња се одвија у студију Ледене телевизије. Познатој и признатој водитељки, Леденки Зимић је пошло за руком да угости Стару Годину и Нову Годину и да их публици прикаже у новом светлу!

Гост који је дошао без позива, изенадио је све у студију!

Омаж женама у математици дат кроз угледни час наставнице Јелене Видановић

Овај видео посвећујемо професорки математике **Гранки Марковић** којој је данас 25. јануара рођендан. Са разлогом смо чекали баш овај дан, јер смо желели да јој на нама јединствен начин честитамо рођендан. Уједно и да се захвалимо за инспиративно предавање у оквиру **„16 дана активизма“** које је имало за циљ да оснажи и мотивише наше ученике са послатом поруком да је у животу заиста све могуће ако се довољно јако жели.

Међународни дан безбедности на интернету

Дана 8. 2. ученици четвртог разреда из Прћиловице су били добри помагачи нама као најмлађима (првацима). Они су нам помогли да сазнамо нешто више о безбедности деце на интернету, дечијим апликацијама и интернет (дигиталном) насиљу. Након онлајн разговора, оба одељења су учествовала у осмишљеном квизу где смо утврдили стечена знања са данашње радионице. Због труда и активног учествовања, ученици су добили дипломе, цртали су лого друштвених мрежа и обећали да ће у будућности бити веома обазриви. Сусрет се завршио обећањем четвртака и учитељице да ће нас првом приликом, чим актуелна ситуација то дозволи, посетити и уживо.

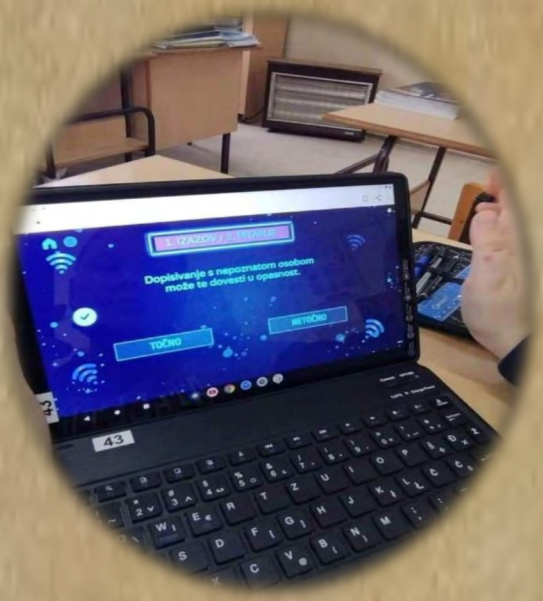

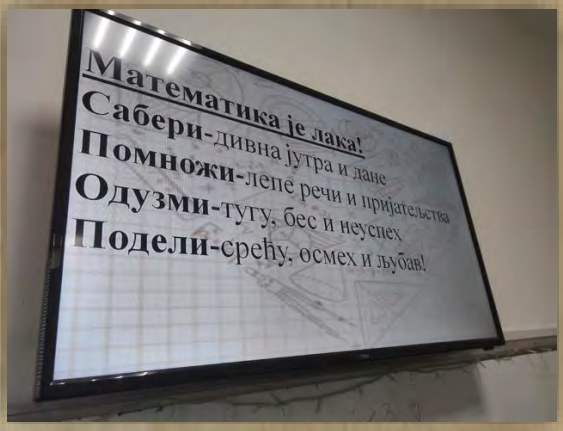

Математика у срцу

На креативан и деци овог узраста прилагођен начин, наставница Јелена и учитељ Миша су ученицима приближили љубав према математици, логици и математичким задацима. Час је био веома динамичан и испуњен различитим активностима попут: олуја идеја на тему „Математика је ... ", слагалица у облику срца, скривалица, математички лавиринт, весело сабирање и одузимање и игра меморије. Дружили смо се, учили, сарађивали и вежбали. Наша тема је била Математика у , али сада слободно можемо рећи да МИ < 3 МАТЕМАТИКУ.

Међународни дан деце оболелих од рака

Ученици наше школе су ове године са наставницом Иваном Мирковић учествовали на ликовном конкурсу хуманитарног карактера. На тај начин су дали свој скромни допринос и обележили Међународни дан деце оболеле од рака.

Превенција дигиталног насиља

Психолошкиња Ана Мирковић одржала је предавање о превенцији дигиталног насиља 24. фебруара 2022. године у нашој школи.

Интернет је платформа за учење, стицање искустава које сви ми у животу ван интернета не бисмо могли да стекнемо, начин дружења, комуницирања, играња. Деца своје прве кораке у дигиталном свету праве када и прве праве кораке. Деца одрастају са дигиталним технологијама и дигитални свет је за њих реалан свет, а сви догађаји прелазе из једног у други, боје њихову перцепцију, понашање, ставове.

Деца на интренету данас уче, друже се, склапају познанства, играју се и комуницирају. Такође, такмиче се са екипом ко има више "пријатеља" на друштвеној мрежи, контактирају са особама које не познају лично (у "стварном животу"), мисле да знају правилно да заштите своје профиле и податке на њима иако нам искуство показује другачије. Деца остављају своје личне податке и податке о својој породици, деле их са другима без идеје да их неко може злоупотребити, стављају своје и фотографије пријатеља на друштвене мреже. Врло често деца прозивају друге људе на друштвеним мрежама, не водећи рачуна о осећањима и реакцијама које такви садржаји могу изазвати. И наравно, деца увек мисле да су мале шансе да баш они буду неко ко трпи насиље на друштвеним мрежама.

Са друге стране, родитељи и наставници још увек нису довољно укључени и не прате активности деце на интернету. Чак и веома мало дете брзо научи да прстићем бира садржаје на разним платформама, а у тим бирањима се често догоди да кликну на веома непријатне и непристојне садржаје који обилују насиљем и порнографијом. Важно је пратити шта дете гледа, какви садржаји долазе до њега и адекватно реаговати.

Осмомартовски вашар у издвојеном одељењу у Моравцу

Дан жена, свечано, весело и радно обележен је у издвојеном одељењу у Моравцу, дуго припреманим Осмомартовским базаром. Посетиоци базара су у рекордно кратком времену купили све што су дечије руке направиле и понудиле за продају. Новац сакупљен од продаје биће искоришћен за сређивање и унапређење школског простора школе у Моравцу.

Међународни дан књиге

Поводом 28. фебруара, Националног дана књиге, наша школа се одазвала позиву Друштва школских библиотекара и по пети пут учествовала у акцији „Читајмо гласно".

МЕЂУНАРОДНИ ДАН ПРОТИВ РАСНЕ ДИСКРИМИНАЦИЈЕ

Данас су ученици II/4 из Моравца били изузетни домаћини ученицима I2 из Житковца с циљем обележавања тематског дана који носи снажну поруку. Иако је тема била веома озбиљна, сви ученици су разумели колико је она заиста важна и шта подразумева. Заједничким трудом и учествовањем, ученици су одрадили разне активности попут: уочавања различитости међу људима, дешифровање синтагме „расна дискриминација", гледање едукативних цртања о дискриминацији Рома и дискриминацији уопште, едукативне игре „Вештице и виле" и „Дискриминиши или толериши", Kahoot квиз, у коме су очигледно највише уживали судећи по њиховом расположењу у том тренутку, па све до карте за излаз у виду записивања или цртања на самолепљивим папирићима које су окачили на једно велико срце које симболише љубав и прихватање различитости.

Иако наизглед мали, ученици су били прави критичари, аналитичари и борци за правду, те смо сигурни да су уживали у данашњој међуодељењској сарадњи, радионици и дружењу (можда мало и у чоколадицама које су њихови учитељи припремили за њих).

Реализатори:

Данијела Стефановић, учитељица 2/4

СВЕТСКИ ДАН ВОДА

Одељење 2/1 је јуче обележило Светски дан вода кроз различите активности. Ученици су заједничким радом и трудом израдили пано, разне цртеже и презентацију. Они нам поручују да је вода веома битна за сва жива бића, да је треба чувати и да је не треба загађивати.

Реализатор:

Виолета Грујић, учитељица 2/1

СВЕТСКИ ДАН АУТИЗМА

„Мој аутизам је само један део мене и не представља мене у целости. И ти можда носиш наочаре за вид, имаш вишак килограма, неки посебан таленат, жељу и снове. То су све ствари које видим на први поглед, али ако те упознам могу дознати још много ствари о теби. Ти си више од тога, зар не?"

Ученици од 1. до 4. разреда су заједно са својим учитељима и учитељицама обележили Светски дан аутизма - Дан плавих мајица. Ученици су урадили низ активности помоћу којих су сазнали нешто више о аутизму као дисхармоничном развоју, важности поштовања различитости и свој подршци, стрпљењу и пажњи коју могу пружити својим другарима. Поред тога, наши најмлађи су прошетали улицама у близини наше школе и самостално израђеним украсима улепшали дан многим пролазницима и измамили им осмех на лице.

"Ја се ослањам на тебе. Буди мој водич. Воли ме због тога што сам и ја ћу урадити све да ти покажем да могу и много више.

Реализатори:

Учитељи и учитељице ОШ „Вук Караџић" у Житковцу

ДОСИТЕЈЕВА НЕДЕЉА

У току Доситејеве недеље, у издвојеном одељењу у Моравцу, одржан је тематски дан „Доситеј и ми" у свим одељењима од првог до четвртог разреда. Ученици су истраживали о српском просветитељу и свој истраживачки рад су приказали кроз различите форме.

Реализатори:

Весна Станисављевић, учитељица I/4

Данијела Стефановић, учитељица II/4

Тамара Жалац, учитељица III/4

САЈАМ ОБРАЗОВАЊА

У нашој школи је 6.5.2022.по први пут одржан Сајам образовања на предлог директора школе. Шест средњих школа из Алексинца, Ниша и Сокобање је у мултимедијалној сали представило 45 профила -30 четворогодишњих и 15 трогодишњих. Сајам је отворио председник општине, а представници медија су интервјуисали представнике школа. Поред наших осмака и седмака на сајму су присуствовали и ученици осмог разреда из других основних школа на нивоу општине. Посетиоци су могли уживати у мноштву промотивног материјала, хемијских огледа, као и разних модела и макета.

Калиграфија

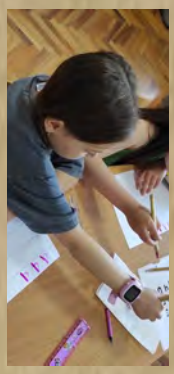

Да би човек одржао мождане функције активним, потребно је да свакодневно обавља једну активност, а то је - писање руком. А ако је то писање још и уметност лепог писања или калиграфија, јасно вам је да смо данас вежбали на најбољи могући начин.

Елена Стојановић, педагог и дугогодишњи калиграф и Биљана Веселиновић, наставница математике из Основне школе за ученике са сметњама у развоју и инвалидитетом ,,Смех и суза" из Алексинца, данас су ученицима из Моравца одржале радионицу калиграфије. Уз активно учешће ученика представника свих одељења у Моравцу, свој допринос су дали и чланови стручне службе наше школе.

У опуштеној атмосфери уз музику за медитацију, стрпљење и пажњу, никла су прва калиграфска слова наших ђака.

ЦВЕТНО ПУТОВАЊЕ

Учитељица Љиљана Ђорђевић и наставница Миљана Младеновић посетиле су данас са ученицима 1. разреда у Прћиловици расадник цвећа у Прћиловици. Ово је била завршна активност школског пилот пројекта ,,Школа и предузетништво". Ученици су научили како се сади цвеће, научили називе пролећног цвећа и видели како из љубави према цвећу може да се покрене леп посао. Домаћини су сваком ученику поклонили по једну саксију са цвећем како би озеленили и улепшали школски простор. Ученицима и наставницима је ово било једно прелепо искуство.

Реализатори:

Љиљана Ђорђевић, учитељица 1/3

Миљана Младеновић, наставница енглеског језика

СВЕТСКИ ДАН ПОЕЗИЈЕ

У фантастичној атмосфери обележили смо Светски дан поезије. Актив наставника српског језика и школска библиотекарка организовале су екипно такмичење у писању поезије. Четири екипе су чинили по један ученик 5, 6, 7. и 8. разреда. Ученици су извлачили речи из чароног шешира након чега су састављали песне. Жири је чинило одељење 5/2. Док смо чекали да настану песме, забављали смо се смишљајући најдужу реченицу.
У изванредној атмосфери настале су невероватне песме. Ученици су их читали и схватили смо да су, заправо, сви победници. Сви радови биће штампани у школском часопису. Браво за ученике!

Песма о љубави

Моје руке
Додирују облаке
Док моје срце куца,
Радосна песма пуца.
Моје сузно око завире
У љубав дубоко.
Сложне птице лете на Југ право,
А мени је још увек, до тебе стало.

Емилија Миловановић
Емилија Пешић
Данило Николић
Милица Митровић

Село моје

Са леве стране тока Јужне Мораве
Налазиш се ти ,лепо село моје.
У прошлости ти си спаљивано било
И сваки си пут поново оживело.
У атару твоме,у давна времена
Камена је секира тада пронађена.
И новчић Комнина,мали новчић
један
И римских гробова двадесет и
седам.
Село моје,теби се ја дивим
Радујем се и волим што у теби
живим.
Лепотом одише сваки кутак твој,
Прелеп си,прелеп родни крају мој.

Теодора Џонић

Времеплов

Ученици осмог разреда су 5. априла 2022. имали прилику да присуствују часу посвећеном важним личностима о којима су учили током свог школовања у основној школи. У оквиру међупредметне теме „Времеплов" снимљена је ТВ емисија са водитељком и гостима, а гости, Талес, Декарт, Исидора, Амелија, Данило, Мика, Марија, Мухамед и Грегориј! Посебни, другачији и инспиративни поделили су са свима нама своје приче и мисли.

Времеплов је завршен речима Григорија Перелмана: " Дани на земљи који су нам дати пролазе, живот наставља да бива поезија занесеног уметника".

Реализатори часа су били ученици осмог разреда и наставнице: Маја Нешић, историја, Јелена Видановић, математика и Данијела Милчић Ђошић, српски језик и књижевност.

Хвала Ивани Церенић из Центра за образовне политике и гостима који су присуствовали часу.

ДАН ШКОЛЕ

СЛАВИМО ЖИВОТ

ОШ „Вук Караџић" је прославила свој Дан школе уједно обележавајући 111. годишњицу постојања. Приредбу „Славимо живот" припремили су Данијела Милчић Ђошић (наставница српског језика и књижевности), Милан Петковић (наставник музичке културе), Ивана Мирковић (наставница ликовне културе) и учитељи 1. и 4. разреда. И више него професионалну реализацију идеја поменутих радника, извели су ученици 1, 4. и 8. разреда који су уваженим гостима, колективу и ученицима приредили атмосферу за уживање. Поред објављеног снимка данашње манифестације, делимо са вама и забележене фотографије овог важног догађаја.

„Мали Вук"

По угледу на праве научне конференције, 4.5.2022. у Дому омладине у Алексинцу одржана је симулација научне конференције, за ученике 7.и 8. разреда основних школа и за средње школе. Пројекат је урађен по идеји наставнице српског језика и књижевности Данијеле Милчић Ђошић и истраживача сарадника ФИЛУМ-а из Крагујевца Јелене Павловић Јовановић. Ученици из Београда, Суботице, Бољевца, Алексинца, са Алексиначког рудника, из Житковца, представљали су своје радове у формату презентација, након чега ће, уз подршку својих ментора, писати радове. Најбољи ће ући у подлистак часописа Караџић. Из наше школе на конференцији биле су ученице 8/2 Милена Стефановић и Сара Станојковић. Њихов рад носи назив Географска терминологија у уџбенику за 8. разред.

Обележавање Светског дана детета

Поводом обележавања Светског дана детета, ученици петог разреда су 23. новембра 2021. године организовали јавно читање својих радова на тему „НИЈЕ ЛАКО БИТИ ДЕТЕ". Уз поштовање епидемиолошких мера, у мултимедијалној сали, за време седмог часа, публика је могла да ужива у литерарним радовима својих другара, али и да сазна нешто ново: зашто се обележава Светски дан детета, када је установљен овај међународни дан, која су све то права детета. Ову су активност ученици петог разреда реализовали уз помоћ своје наставнице српског језика Љиљане Богдановић

Свако дете терет вуче,
одрасли се нама свете,
па нас уче, па нас уче.
Није лако бити дете.

Пред нама је бурна река,
а живот нам тајне крије,
и не знамо шта нас чека.
Дете лако бити није.

ИЗДВОЈЕНА ОДЕЉЕЊА

Мој свет је пун добрих људи и дивних пријатеља. Ипак, највише волим своје укућане, а знам да ми је то искрено узвраћено. Свакодневно упознајем нове другаре са којима се одлично слажем. Деца смо, разумемо се боље него одрасли. Волим да се играм и дружим, волим цвеће, природу, животиње… Волим и вољен сам.

Живот је много лепши када си окружен оним што волиш, а још много бољи када те окружују они који те воле.

Стефан Димић, 2/4, Моравац

Моје име је Димитрије и живим у Моравцу. Кад изађем из куће, видим једну од најлепших планина у Србији, Лесковик и Моравичко поље. И када пада најгора киша и када веје највећи снег, ја волим мој Моравац. Ја волим Моравац због локације, цркве, школе и зато што ми је родно место. Моравачко школа је стара преко 300 година. Сви ученици, и добри и лоши, воле ову школу. Имам једну чињеницу а то је да се Моравац прво звао Каљавац па Богатовац па Мрсољ. Онда када је пролазио неки краљ, ја мислим Краљ Александар, он је рекао да су прошли кроз лепо село и питао је како се село зове? Слуге су му рекле да се зове Мрсољ на шта је он рекао да то не долази у обзир јер је сувише лепо да би се тако звало и дао му име Моравац по реци Морави која протиче кроз њега. Ја волим своје родно место какво год да је.

Ускршњи вашар у Прћиловици

Ученици и учитељи издвојеног одељења у Прћиловици организовали су вашар у част једном од највећих хришћанских празника. Вашар су посетили родитељи и запослени наше школе. Ученици су се одлично снашли у улози продаваца, а дуго спремани материјали за базар распродат је врло брзо. Радовали смо се овом дивном искуству и заједничком дружењу.

Горње Сухотно

Школа у Горњем Сухотну почела је са радом 1. септембра 1921.
године. До данашњег дана ради без прекида. Као и до сада и данас у њој има ученика од 1. до 4. разреда. У школи раде два учитеља : Миодраг Недељковић и Жарко Крстић, а ту је и помоћни радник Слађана Милошевић. Школа је опремљена савременим уређајима за извођење наставе (рачунарима, телевизорима, таблетима ...). Поред фискултурне сале ту је и школско двориште са тереном за мале спортове, идеално за све спортске активности. Најбољи доказ за то је и недавна посета учитељица и ученика из Прћиловице. Ученици се труде да постигну што бољи успех, а поједини ученици учествују на разним конкурсима и такмичењима која се одржавају у матичној школи.

Школа

Сваког дана у школској клупи
мало ђаче седи да знање
скупи.

Учи бројеве и слова да пише
и како да ружно лепим обрише!

Задатака много, а малена глава
без по муке лагано решава.

Док савлада сва знања у школи
схватиће шта жели и воли!

У великој кући званој школа
дечијег живота прође пола!

Тара Веселиновић, 3/1
Житковац

Ученици из Прћиловице су посетили ученике наше школе у Горњем Сухотну. Овим излетом смо поновили колико је рекреација и настава у природи битна за напредак и развој ученика. Развили смо свест о томе да смо ђаци исте школе и да треба да се познајемо, уважавамо и међусобно сарађујемо.

ИНТЕРВЈУ СА ПЕДАГОШКИМ АСИСТЕНТОМ

Колико је одговоран и захтеван посао педагошког асистента?
Педагошки асистент пружа помоћ деци ромске националности. Када са њима улазимо у наставу, имамо договор са учитељима и наставницима на који начин се ради са том децом, имамо прилагођен програм за децу.

Како мотивишете децу да дођу у школи и како сарађујете са родитељима?
Мотивисаност деце да дођу у школи је према мом мишљењу веома висока, организујемо доста хуманитарних акција где њих укључујемо. Родитељи деце су стекли у мене велико поверење јер знају колико се трудим за њихову децу и колико пружам помоћ њима у куповини ужине и уџбеника, и у ваншколским активностима.

Са којим све институицјама сарађујете и у којим све пројектима учествујете?
Наша школа сарађује са „Каритасом“, „Уницефом“. Укључујемо их у доста активности и дајемо им шансу да покажу оно што умеју и оно што знају.

У којим све ваншколским активностима учествују ромска деца?
Највише учествују у „Каритасовом пројекту“ у којем смо укључили децу од 1. до 5. разреда где им је потребна помоћ при писању домаћих задатака, учењу песмице напамет, препричавању лекције и у читању слова. Највише се исказујемо у неким друштвеним сферама где показујемо како знамо да певамо, свирамо, играмо и да се бавимо спортом.У те активности укључују се и дечаци и девојчице.

УЕФА ПРОЈЕКАТ „ФУДБАЛ У ШКОЛАМА“ (FOOTBALL IN SCHOOLS)

Сарадња наше школе са Савезом за школски спорт и Фудбалским савезом Србије УЕФА пројекат „Фудбал у школама“ (Football in schools), покренут је са намером да повећа интересовање за фудбал деце у прва четири разреда основне школе и подстакне децу да се уписују у фудбалске клубове.
У Србији пројекат носи назив „Играјмо фудбал“, а у нашој школи са децом ради Наташа Петровић, педагошки асистент школе али и искусни и веома успешни фудбалски тренер.
Основа пројекта су тренинзи у школама које организују и прате клуб и тренери који раде у школи и клубу уз могућа учествовања на такмичењима.
Током реализације на тренинзима у оквиру пројекта ”Играјмо фудбал” програмске активности усмерене су ка стицању, усвајању и усавршавању моторичких способности, психомоторних вештина и навика, разумевању фудбала као игре и упознавању са основним елементима фудбала, развијању осећаја за заједништво, дружење, разумевање спортске групе, стварању љубави према фудбалу као игри кроз доминантни метод игре и разумевању појмова „ферплеј“ и „респект“, разумевању такмичења и неговање такмичарског духа код деце. Посебно је важно да кроз такмичење науче да прихвате и пораз и победу и своје позиционирање у групи у периоду одрастања.

СПОРТСКА СЕКЦИЈА

Спорт који волим

Када нешто волиш трчиш с надом у срцу и сновима у глави.

Кошарку волим од малена. Прву кошаркашку лопту сам добио када сам имао четири године. Била је наранџасте боје. Сећам се да ми је лопта била тешка. Прво што сам научио је да тапкам лопту по терену, а касније сам упорно бацао у кош. Кошарку сам тренирао у клубу „Напредак“ у Алексинац, а касније и у школи коју похађам „Вук Караџић“ у Житковцу. Волео сам сваки час тренинга. Волео сам и свог изузетног тренера Николић Душана. Врло је стрпљив, увек спреман свакоме да помогне. Он је развијао тактику и стратегију игре. На терену и у игри сме бити пет играча једне екипе у исто време. Сваки кош доноси један, два или три поена, у зависности одакле долази и под којим условима је дат. Смисао игре је дати више кошева од противничког тима убацивањем лопте кроз обруч противничког коша, а и спречити противнички тим кроз брањени кош. Када сам на терену, не размишљам о другим стварима. Ако имам проблеме са домаћим задацима, након утакмице лакше их решим. То ми је као пуњење батерије. Промашио сам многа слободна бацања. Изгубили смо много утакмица. Доживео сам свој неуспех, и неуспех свог тима, али после кише долази сунце. Мој тим је после великог неуспеха постао успешан.

Волим овај спорт због тога што сам уз њега научио да функционишем и комуницирам у тиму. Да бих постао познати кошаркаш морам веровати у себе када нико други не верује.

Вук Илић 6/3

Од понедељка, 21. 3. 2022. колективу и ученицима наше школе омогућено је коришћење мини теретане. Већина справа обезбеђена је из донације, док су радове на уређењу простора изводили радници школе.

Летња учионица

Сви волимо наставу у летњој учионици која краси нашу школу.

Спортови

Има много разлога који говоре у прилог бављење спортом. Физичка активност, која је заступљена у спорту, превентује прекомерну гојазност у свим годинама.

Свет располаже са великим бројем спортова,као што су спортови са противником,атлетика, итд. Мој омиљени спорт је фудбал, један од спортова са противником. Фудбал је тренутно најпопуларнији спорт на свету. Игра се на два гола, на правоуглом игралишту с природном или вештачком травом. Циљ је некада био само постићи што више голова. Данас је фудбал еволуирао. Већини тренера је битније одиграти добру и квалитетну игру. У фудбалу постоји казна која се назива фаул. Ако се у вашем шешнестерцу фаулира противнички играч добија се такорећи најгора и најстрожа казна пенал. Противник, са означене тачке у шеснестерцу, шутира голману без икаквог ометања. За те казне добијају се опомене, те опомене су жути и црвени картон. Црвени се добија када у некој битној ситуацији фаулирамо противничког играча, или скрљамо некога са леђа. Црвени картон се добија исто када скупимо два жута картона у једној утакмици. Када добијемо црвени не играмо следећу утакмицу и моментално излазимо са оне у којој смо добили. Речи мог некадашњег тренера су ме одушевиле и дале снагу да наставим са фудбалом. Рекао је да је фудбал постао наука. Испричао ми је неке ствари које нисам знао о фудбалу. Мој омиљени спортиста, фудбалер је Кристијано Роналдо. Роналдо тренунто игра за Манчестер Јунајтед. Он има тридесет и седам година. Има велико самопоуздање. Постигао је 800 + голова. Оборио је сваколике рекорде. У овом тренутку држи рекорд са нашим репрезантивцем Влаховићем у Серији А, за највише постигнутих голова у једној календарској години. Обојица су постигли по 33 гола. Освојио је 55 златних лопти. Једна таква лопта сугерише да је једне године био најбољи играч. Роналдо се сматра најбољим играчем свих времена, што је доказао и што још увек доказује својим успесима и својом игром. Његова лавља воља ми се највише свиђа код њега. Роналдо тренира редовно и храни се здраво.

Мислим да сваки човек треба да се бави спортом и да коригује исхрану, направи неки баланс. Предности оваквог живота су: бољи изглед, боље здравље, дужи живот, бржи метаболизам, боља композиција тела, већа мишићна маса, итд. За све ово је потребно јако психичко и ментално здравље. Наравно и воља за напредовањем. Али ако покушавате нешто да постигнете, увек ћете наићи на препреке. Сви су их имали, али оне не морају да вас зауставе. Ако наиђете на зид, немојте да се окренете и одустанете. Откријте како да се попнете, прођете кроз њега или радите око њега. Ово је био закључак и савет једног најбољег спортисте, Мајкл Џордана.

Андрија Милић

Они вредно раде

Да нам школа увек буде чиста и да блиста, ту су наше теткице. Оне су увек у журби и имају пуне руке посла. Према нама су увек љубазне и сваког дана почисте све сто је за нама остало као би нас сутрадан школа дочекала чиста. На слици су само неке од њих, ипак свима њима хвала! Ми се зиме не плашимо. Ту су наши вредни помоћни радници који сваки проблем решавају као од шале.

Педагог и психолог

Кад год имамо неки проблем, ту су педагог и психолог школе,Лидија и Младен. Њима увек можемо да се обратимо, а они нас увек љубазно дочекају и разговарају са нама. Они покрећу и многе занимљиве пројекте у којима учествујемо.

Стручна служба

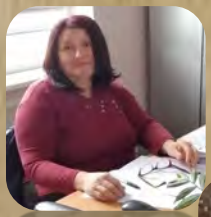

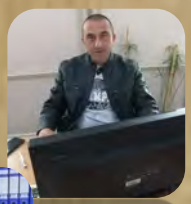

Да све буде како треба, обезбеђује наша стручна служба. Они су такође увек вредни и затрпани гомилом папира које треба прочитати и обрадити како би све функционисало. Њима се често обраћају наставници и родитељи. Њихов тим је мали, а чини га Мира, Нена и Бобан.

Ученик генерације

Можеш ли укратко да нам се представиш?

Зовем се Мартина Шпичак и прошле године сам била ђак генерације ове школе. Живим у Прћиловици, а од ове школске године живим у Крушевцу и похађам Медицинску школу у том граду. У слободно време волим да се одморим од учења играјући одбојку.

Прошле године си била ђак генерације, како си доспела до тог циља и какав је осећај?

Последње две године школовања сам се трудила да остварим ту своју велику жељу. Не могу рећи да је било лако јер сам морала да се одрекнем многих ужитака како бих стигла до тог циља. Мени блиски људи су ме на том путу подржавали и охрабривали. Убрзо је стигао дан када сам сазнала да се мој труд исплатио када ми је директор школе рекао да ћу ове године бити ђак генерације. У том тренутку сам пре свега била поносна на себе, али и испуњена јер сам усрећила људе који су од почетка веровали у мене.

Који су ти најлепше успомене које те везују за нашу школу?

Моја основна школа увек ће ми остати у лепом сећању, почевши од дружења, сарадње са наставницима, па чак и часова на којима сам остајала како бих се спремала за такмичење. Свако такмичење било је дивно искуство, али морам издвојити Републичко такмичење из историје које се одржало у Шапцу као оно које ћу памтити.

Како ти је данас у новој школи?

Морам признати да нисам веровала другима када су ми причали о својим искуствима са медицинском школом. Ова школа јесте захтевна, али се уз добру организацију све може постићи.

Како је бити у дому, какво је друштво?

Плашила сам се доласка у нову средину, како ћу се уклопити и снаћи. После кратког времена, уз помоћ друштва у дому сам упознала Крушевац и стекла нове пријатеље. Многима учење представља проблем, али сам брзо схватила да морам да се привикнем и да ми је школа приоритет.

Шта планираш након средње школе?

Сматрам да је још рано размишљати о будућности, али моја жеља је да завршим Фармацеутски факултет у Београду.

Која је твоја порука за наше ученике?

Моја порука другим ученицима јесте да никад не одустају и увек прелазе препреке са вером у себе, јер њихов крајњи циљ зависи од труда који уложе.

И они су понос наше школе

Милица Цветковић, Илија Марјановић и Алекса Костадиновић су своје прве речи на руском научили управо у нашој школи а, ево, данас сво троје студира у Русији. У нашој школи заволели су руски језик и руску културу, а можда су још тада почели да сањају своје снове о овој великој и прелепој земљи. Милица и Илија данас су на трећој години студија у Нижњем Новгороду, а Алекса у Москви. Илија је уписао Хемијски факултет Универзитета „Лобачевски", док је Милица одлучила да студира на Економском факултету истог Универзитета. Илија је од јануара ове године и стипендиста компаније НИС, а Милица се одлучила за програм двојне дипломе и акадамску 2021/2022. годину провела на Економском факултету Универзитета у Рену, у Француској. Алекса Костадиновић је уписао један од најпрестижнијих факултета за међународне односе у свету- Московски државни институт за међународне односе (МГИМО).
И шта бисмо још могли да додамо, осим да смо јако поносни на наше бивше ђаке!

Ове школске године уведена је пракса да сваког месеца прогласимо најбољег ученика и радника

Награђени ученици: Софија Цветановић (6/3), Милена Стефановић (8/2), Елизавета Станисављевић (6/3), Алекса Врбић (8/3), Андреј Игић (4/2), Лана Крстић (6/1), Матија Младеновић (4), Љубица Миланов (8/3).

Награђени наставници: Јелена Недељковић, Наташа Петровић, Данијела Милчић Ђошић, Новица Аритоновић, Маја Нешић, Јасмина Ђорђевић, Анђела Стојановић, Милан Петровић, Вања Јанковић Панов, Милан Петковић.

Међународно ICCS тестирање у нашој школи

Сврха ICCS-а је да истражи начине на које су млади спремни да извршавају своје улоге као грађани у различитим земљама. Студија се темељи на претходним IEA студијама грађанског образовања и представља одговор на нове изазове образовања младих.

Наша драга библиотекарка Јелена са осмехом увек дочекује ученике.